

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11Csp/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202291
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5818202291.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcov: 1/ M. W., F.. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Q. a 2/ E.. E.S. W. ,F.. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Q., žalobcovia 1/ a 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom: Centrum Správnej Pomoci Prievidza so sídlom Lehota Pod Vtáčnikom, 1. Mája 388/8, IČO: 51876141, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpená splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o určenie, že zmluvná podmienka je neprijateľná a o zaplatenie 8036,33 EUR , takto

rozhodol:

I/ Súd konanie v časti, v ktorej žalobcovia 1/ a 2/ žiadali určiť, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2007, uzatvorená medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou je absolútne neplatná, o určenie, že je neplatná záložná zmluva, o určenie, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov, je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k/, o určenie, že právne úkony žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. LV XXXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. sú neplatné a aby súd žalovanému nariadil vymazať z LV č. XXXX, rodinný dom, súpisné číslo XXX na parcele XXXX/XXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. záložné právo, z a s t a v u j e .

II/ Súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8036,33 EUR z a m i e t a .

III/ Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/17/2018-78 zo dňa 23.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/236/2018-119 zo dňa 30.08.2018.

IV/ Žalobcovia 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 22. 11. 2018 žalobcovia 1/ a 2/ žiadali, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 1. 2007, uzatvorená medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou je absolútne neplatná, že je neplatná záložná zmluva, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k/, že právne úkony žalovanej, smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. LV XXXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. súd neplatné a aby súd žalovanú zaviazal vydať žalobcom 1/ a 2/ bezdôvodné obohatenie vo výške 8036,33 EUR. Žalobu odôvodnili tým, že sú vlastníkami rodinného

domu súp. číslo 216 na pozemku parcela č.XXXX/XXX, obec a k.ú. Q., evidovaný na LV č. XXXX. Dňa 10. 7. 2007 so žalovaným uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere na sumu 2 300 00,- Sk, t.j. 75 246,01 EUR. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na vklad záložného práva na ich nehnuteľnosť a zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve - blankozmenka. V roku 2017 požiadali Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie uvedenej zmluvy a boli informovaní o neprijateľných zmluvných podmienkach, ktoré zmluva obsahuje s tým, že majú žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože podľa zmluvy im malo byť poskytnuté 76 346,01 EUR, poplatok za úver bol 531,07 EUR, čiže poskytnutý úver bol v skutočnosti vo výške 75 814,94 EUR a počas splácania úveru banke splatili celkovo 83 851,27 EUR, t.j. došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany banky vo výške 8036,33 EUR. Dňa 12. 4. 2018 žalovaná žalobcom zaslala oznámenie o začatí výkonu záložného práva, na čo oni žalovanej oznámili, že s výkonom záložného práva nesúhlasia. Banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Zmluva o splátkovom úvere je podľa nich neplatná, pretože banka pri jej uzatváraní konala nekalo a dojednala neprijateľné podmienky. Čo sa týka inštitútu dobrovoľnej dražby, žalobcovia ho považujú za nezlučiteľný s princípmi právneho štátu. Postihnutie majetku výlučne súkromnými osobami - podnikateľmi sledujúcimi dosahovanie zisku, takmer bez akejkoľvek verejnoprávnej ochrany v rozsahu, aký umožňuje slovenská právna úprava je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov, ktoré na tak závažný zásah do vlastníctva požadujú rozhodnutie sudcu.

1. Dňa 7. 5. 2019 žalobcovia 1/ a 2/ súdu doručili podanie, označené ako „Doplnenie žalobného návrhu“, kde žiadajú, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 1. 2007, uzatvorená medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným je neplatná, aby súd nariadil žalovanej vymazať z LV č. XXXX rodinný dom súp. číslo XXX na parcele XXXX/XXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. záložné právo a aby súd žalovanú zaviazal vydať žalobcom 1/ a 2/ bezdôvodné obohatenie vo výške 8036,33 EUR.

2. Dňa 14. 9. 2020 žalobcovia 1/ a 2/ súdu doručili späťvzatie žaloby v časti, v ktorej sa domáhali určiť, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2007, uzatvorená medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou je absolútne neplatná, o určení, že je neplatná záložná zmluva, o určení, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov, je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k/, o určení, že právne úkony žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. LV XXXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. sú neplatné a aby súd žalovanému nariadil vymazať z LV č. XXXX, rodinný dom, súpisné číslo XXX na parcele XXXX/XXX, katastrálny úrad Q., katastrálne územie Q. záložné právo. Súčasne doručili návrh na zmenu žaloby, kde žiadali určiť, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnosti a to rodinný dom, súpisné číslo XXX, na parc. č. XXXX/XXX, kat. územie Q., katastrálny úrad Q., LV XXXX a aby súd určil, že záložné právo na nehnuteľnosti a to rodinný dom, súp. číslo XXX, na parc. XXXX/XXX, kat. územie Q., katastrálny úrad Q., LV XXXX neexistuje. Súd konanie v časti, v ktorej žalobcovia zobrali žalobu späť, zastavil v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Návrh na zmenu žaloby zo dňa 14. 9. 2020 súd zamietol podľa ust. § 143 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenej žalobe.

3. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a zamietnutí návrhu na zmenu žaloby predmetom konania ostal nárok žalobcov 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8036,33 EUR.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

5. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sa voči žalovanej domáhajú zaplatenia 8036,33 EUR na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvorili dňa 10. 1. 2007 zmluvu o splátkovom úvere na sumu 2 300 000,- Sk (v prepočte 75246,01 EUR), pričom na túto zmluvu zaplatili 83 851,27 EUR a rozdiel medzi týmito sumami si uplatňujú ako bezdôvodné obohatenie. Žalobcovia 1/ a 2/ sú názoru, že zmluva o splátkovom úvere je absolútne neplatná pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a pokiaľ žalobcovia plnili žalovanej nad rámec plnenia, ktoré im bolo poskytnuté, tak sa žalovaná v tomto rozsahu na ich úkor bezdôvodne obohatila. Z prednesu zástupcu žalobcov 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 14. 9. 2020 vyplynulo, že si uplatňujú voči žalovanej ako bezdôvodné obohatenie vydanie splátok úveru , ktoré boli každý mesiac realizované od februára 2016 do konca roku 2016 vo výške 540 EUR mesačne, pričom zo splátky, realizovanej v mesiaci február si uplatňujú 206,33 EUR a tiež si uplatňujú vrátenie splátok úveru realizovaných dňa 3. 1. 2017 vo výške 540 EUR, dňa 30. 1. 2017 vo výške 530 EUR, dňa 16. 3. 2017 vo výške 1060 EUR, dňa 16. 8. 2017 vo výške 100 EUR, dňa 13. 10. 2017 vo výške 100 EUR a dňa 24. 1. 2018 vo výške 100 EUR.

6. Žalovaná namietla premlčanie uplatneného práva a poprela skutkové tvrdenia žalobcov, ktoré boli uvedené na pojednávaní dňa 14. 9. 2020. Uviedla, že žalobcovia neposkytli v žalobe dostatočné skutkové tvrdenia, keď nešpecifikovali, či splátky, ktorých vrátenia sa voči žalovanej domáhajú, boli splátkami istiny alebo príslušenstva, ak áno, tak akého. Podľa žalovanej logicky z vyjadrenia žalobcov vyplýva, že tieto (uplatnené) splátky by nemali byť splátkami istiny, pretože žalobcovia uznávajú, že istinu úveru, ktorú im žalovaná poskytla, sú povinní vrátiť. Najskôr by však žalobcovia museli tvrdiť a preukázať, že splatili celú istinu úveru a až po tom by museli tvrdiť, ale aj preukázať, že splatili splátky nad výšku istiny úveru, čo nespĺnili, pretože splátky, ktoré si uplatnili, by mohli byť aj splátkami samotnej istiny úveru. Pokiaľ by aj teoreticky pripustila, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, tak z dôvodu neprijateľnosti by mohli byť neplatné, avšak nie zmluva ako celok.

7. 8. Súd konštatuje, že obrana žalovanej je dôvodná. Primárne sa súd zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011). Žalobcovia tvrdili, že (subjektívna) premlčacia lehota v tomto prípade začala plynúť až po tom, čo im bolo doručené stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, z ktorého vyplýva, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Súd s týmto tvrdením žalobcov nesúhlasí. Viazť začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na deň, kedy im bolo doručené stanovisko MS SR ohľadne neprijateľných podmienok v zmluve, je neprimeranou ochranou práva, vybočujúcou z účelu a právneho významu ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úprava spotrebiteľských zmlúv, neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, neplatnosti právnych úkonov a bezdôvodného obohatenia je uvedená priamo v Občianskom zákonníku . Vedomosť žalobcov ako spotrebiteľov o existencii neprijateľných podmienok v úverovej zmluve je preto potrebné spájať s touto skutočnosťou, t.j. vedomosťou o existencii uvedeného zákona. Nemožno z tohto dôvodu začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby viazať k dátumu doručenia stanoviska MS SR. Takéto tvrdenie žalobcov nie je presvedčivé. Okrem toho nie je možné pripustiť aj pokiaľ ide o spotrebiteľa, aby tento žiadal vydať bezdôvodné obohatenie po uplynutí premlčacej lehoty ak druhá strana oprávnene vznesie námietku premlčania. Nemožno dospieť ani k záveru, že by sa toto právo premlčovalo v 10-ročnej premlčacej lehote. Vo všeobecnosti z hľadiska aplikácie právnej normy ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravujúcej premlčanie nároku na

bezdôvodného obohatenie v desaťročnej premlčacej dobe sa vyžaduje preukázanie úmyslu žalovaného, vedomého alebo nevedomého porušenia práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere, toto nemôže byť nejednoznačné, diskutabilné a akokoľvek pochybné, úmysel v konkrétnom prípade musí byť jednoznačne preukázaný.. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie bolo by nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia úverovej zmluvy a prijatia plnenia sa základe úverovej zmluvy vedel alebo bol aspoň uzrozumený, že sa bezdôvodne obohacuje. Nebolo preukázané, že by žalovaná mala úmysel získať bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k plneniu úverovej zmluvy uzavretej práve medzi stranami. Keďže žaloba bola podaná dňa 22. 11. 2018, premlčané sú uplatnené splátky úveru, ktoré boli realizované pred 22. 11. 2016, t.j. za obdobie od februára 2016 do novembra 2016. V tejto časti súd žalobu zamietol z dôvodu, že právo žalobcov nebolo uplatnené počas premlčacej lehoty. Aj vo zvyšnej časti súd zamietol žalobu, pretože žalobcovia nepreukázali, že by nimi uplatnené splátky boli splátkami, vykonanými nad rámec istiny úveru. Ako správne poukázala žalovaná, žalobcovia si uplatnili vydanie určitých splátok úveru na základe toho, že plnili nad rámec poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru. Logicky teda môže ísť len o príslušenstvo úveru - úroky, úroky z omeškania alebo poplatky. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobcov, že nimi uplatnené splátky sú splátkami príslušenstva a tvrdila, že tieto splátky by mohli byť aj splátkami samotnej istiny, ktorú žalobcovia ani podľa vlastných vyjadrení nepožadujú a najskôr by museli preukázať, že zaplatili samotnú istinu úveru, aby mohli uplatňovať vrátenie údajne nimi zaplateného príslušenstva úveru. Bolo na žalobcoch, aby preukázali, že nimi žiadané bezdôvodné obohatenie vôbec žalovanej zaplatili. Žalovaná to namietala už v rámci svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 28. 1. 2019, no žalobcovia na tieto jej výhrady nijako nereagovali. Až na pojednávaní dňa 14. 9. 2020 navrhli, aby žalovaná predložila výpis z úverového účtu k dotknutej zmluve za celé obdobie, kedy bol úver splácaný. Žalobcovia uviedli, že tento výpis nepredložili z dôvodu, že napriek tomu, že boli v pobočke banky osobne požiadať o výpis z účtu, tak im nebol poskytnutý. Neobrátili sa na žalovaného s písomnou žiadosťou o vydanie výpisu z účtu. Súd tento návrh žalobcov na vykonanie dôkazu zamietol. Súd berie do úvahy, že toto konanie je konaním o spotrebiteľskom spore, kde súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, no v tomto prípade žalobcovia napriek včasnej námietke žalovanej nenavrhl vykonanie dôkazu výpisom z úverového účtu, skutkové tvrdenia (rovnako napriek výhradám žalovanej formulovaným v rámci vyjadrenia k žalobe) doplnili až na pojednávaní dňa 14. 9. 2020, tvrdili, že banku žiadali o výpis z účtu, ale tá im nevyhovela, no túto žiadosť nedali písomne (žalovaná poprela, že by žalobcom odmietla vydať výpis z účtu) a predovšetkým, pokiaľ žalobcovia tvrdia, že žalovanému zaplatili na úver určité peňažné prostriedky, oni sami musia disponovať dokladmi o zaplatení a preto im nič nebránilo, aby tieto súdu včas predložili. V prípade vyhovenia návrhu žalobcov na vykonanie dôkazu výpisom z úverového účtu by súd bol nútený pojednávanie za účelom vykonania tohto dôkazu odročiť, čo by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Tento dôkaz by bol však ešte aj nadbytočný. Pokiaľ totiž žalobcovia argumentovali, že úverová zmluva, ktorú dňa 10. 1. 2007 uzatvorili so žalovanou, je neplatná z dôvodu, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd túto argumentáciu neakceptuje. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere (na rozdiel napr. od zmluvy o pôžičke) je zmluvnou konsenzuálnou, nie reálnou a na jej uzatvorenie postačuje dohoda zmluvných strán o obligatórnych náležitostiach - o výške úveru, záväzok dlžníkov úver vrátiť a zaplatiť úroky. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, tak tieto podmienky sa netýkajú obligatórnych náležitostí zmluvy. Hoci žalobcovia v žalobe pomerne obsiahlo citujú z rôznych súdnych rozhodnutí v spotrebiteľských sporoch, jednoznačne neuvádzajú, ktoré neprijateľné zmluvné podmienky podľa nich spôsobujú neplatnosť úverovej zmluvy, len odkazujú na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré aj doručili súdu v prílohe žaloby. Z tohto stanoviska vyplýva, že MS SR žalobkyni 2/ oznámili vo vzťahu k predmetnej úverovej zmluve, že za neprijateľné zmluvné podmienky možno považovať poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, ustanovenie, podľa ktorého sa budú právne vzťahy podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí, rozhodcovská doložka a zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve. Aj v prípade, že by tieto zmluvné podmienky boli skutočne neprijateľné a teda neplatné, nemali by za následok absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy, ale neplatné by boli len dotknuté časti zmluvy, pretože tieto zmluvné podmienky sa netýkajú obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy. Súd súhlasí s argumentáciou žalovanej, že pri výklade právneho úkonu platí, že prednosť má taký výklad, ktorý nezakladá neplatnosť právneho úkonu ako celku, pred takým, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie

zásadou. Táto zásada je vyjadrená § 41 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. V danom prípade nebolo preukázané, že by z povahy právneho úkonu, jeho obsahu ani z okolností, za ktorých k nemu došlo, časť zmluvy, ktorá by (čo len teoreticky) mohla byť neplatná, nemohlo oddeliť od ostatného obsahu. Súd preto dospel k záveru, že úverová zmluva, ktorú uzatvorili sporové strany ako dlžníci a veriteľ, nie je neplatná a plnenie, ktoré žalovaná na jej základe prijala, nie je bezdôvodným obohatením. Žalobu preto v celom rozsahu zamietol.

8. Žalovaný žiadal, aby súd zrušil neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/17/2018-78 zo dňa 23.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/236/2018-119 zo dňa 30.08.2018. Týmto uznesením súd žalovanej uložil zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností - stavby rodinného domu súpisné číslo XXX na pozemku parcela č. XXXX/XXX a pozemkov, ktoré sú evidované ako C KN parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 595 m² a C KN parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 99 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. Q., až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a súčasne žalobcom 1/ a 2/ uložil, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali voči žalovanému žalobu vo veci samej - o určenie, že žalovaný nemá právo realizovať záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 11. 1. 2007, uzatvorenej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami, ktorej predmetom je zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam, opísaným vo výrokovej časti II. Keďže súd žalobu vo veci samej zamietol, zároveň zrušil neodkladné opatrenie, v súlade s ust. § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná.

Poučenie:

P o u č e n i e : . Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.